

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuim	
	TUOMIOISTUIM	
2000/C 372/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-114/99, (Cour administrative d'appel de Nancy esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Roquette Frères SA vastaan Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) (Maatalous – Yhteinen markkinajärjestely – Vientituki – Viljat – Myöntämisedellytykset – Sellaisen tuotteen jalostus, joka voidaan jälleentuoda yhteisöön)	1
2000/C 372/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19 päivänä lokakuuta 2000 yhdistetyissä asioissa C-15/98 ja C-105/99, Italian tasavalta ja Sardegna Lines – Servizi Marittimi della Sardegna SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Sardinian alueen Sardinian meriliikenteelle myöntämät tuet – Kilpailua rajoittava vaikutus ja vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan – Perustelut)	1
2000/C 372/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-216/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 95/59/EY – 9 artikla – Vähimmäishinta – Valmistettu tupakka)	2
2000/C 372/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-339/98, (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Peacock AG vastaan Hauptzollamt Paderborn (Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Verkkokorttien tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)	3

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2000/C 372/05	Asia C-363/00: Euroopan yhteisöjen komission 29.9.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	3
2000/C 372/06	Asia C-373/00: Vergabekontrollsenat des Landes Wienin (Itävalta) 14.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Adolf Truley GmbH vastaan Bestattung Wien GmbH	4
2000/C 372/07	Asia C-375/00: Euroopan yhteisöjen komission 11.10.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2000/C 372/08	Asia C-383/00: Euroopan yhteisöjen komission 18.10.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	5
2000/C 372/09	Asia C-384/00: Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtin 28.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Heinrich Bredemeier vastaan Landwirtschaftskammer Hannover, kuultavina: Wilhelm Wieggrebe ja Irmtraut Bredemeier	5
2000/C 372/10	Asia C-385/00: Hoge Raad der Nederlandenin 18.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa F. W. L. de Groot vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem	6
2000/C 372/11	Asia C-392/00: Bundesfinanzhofin 9.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Hannover-Nord vastaan Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftswerken mbH	6
2000/C 372/12	Asia C-395/00: Tribunale di Trenton – Sezione civile – 20.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Distillerie F.lli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze	6
2000/C 372/13	Asia C-400/00: 8º Juízo Cível da Comarca do Porto, 3.ª Secção 31.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A. vastaan Carlos Lobo Gonçalves Garrido, väliintulijana: Club Med Viagens, Lda	7
2000/C 372/14	Asia C-402/00: Employment Tribunalin, Stratford (Yhdistynyt kuningaskunta), 10.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa F. Harding vastaan Skandia Asset Management Ltd	7
2000/C 372/15	Asia C-405/00: Consiglio di Staton (neljäs jaosto), toimien tuomioistuimen ominaisuudessa, 14.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Coopsette Scrl vastaan ANAS ja l'Impresa Mambrini Costruzioni srl	7
2000/C 372/16	Asia C-406/00: Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2000 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2000/C 372/17	Asian C-272/98 poistaminen rekisteristä	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2000/C 372/18	Asian C-418/99 poistaminen rekisteristä	9
2000/C 372/19	Asian C-419/99 poistaminen rekisteristä	9
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2000/C 372/20	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä lokakuuta 2000 asiassa T-27/99, Humbert Drabbe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Eläkkeet – Ennen yhteisön palvelukseen tuloa saavutetut oikeudet – Siirtäminen yhteisön järjestelmään – Vaatimuksen esittämistä koskeva määräaika)	10
2000/C 372/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä lokakuuta 2000 asiassa T-123/99, JT's Corporation Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Avoimuus – Oikeus saada tietoja asiakirjoista – Päätös 94/90/EHTY, EY, Euratom – Julkisen edun turvaamista koskevan poikkeuksen ulottuvuus – Tarkastus- ja tutkintatoimet – Laajitus – Perustelut)	10
2000/C 372/22	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä lokakuuta 2000 asiassa T-202/99, Léon Rappe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Ylennys – Arviointikertomus – Laatumisen viivästyminen)	11
2000/C 372/23	Yhdistetyt asiat T-274 ja T-296/00: Verde Sport s.p.a:n ym. 18.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2000/C 372/24	Asia T-303/00: Manuel Francisco Caballero Montoyan 22.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2000/C 372/25	Asia T-316/00: Viking-Umwelttechnik Ges. m.b.H:n 9.10.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	12
2000/C 372/26	Asia T-319/00: Chantal Borremansin ja 17 muun kantajan 12.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	13
2000/C 372/27	Asia T-325/00: Elke Sadan 18.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	13
2000/C 372/28	Asia T-327/00: ICAT FOODS S.p.a:n 20.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 372/29	Asia T-328/00: Mario Costacurtan 24.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 372/30	Asia T-329/00: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH:n 25.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
2000/C 372/31	Asia T-330/00: Stefano Cocchin ja Evi Hainzin 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
2000/C 372/32	Asia T-331/00: Laurence Boriesin ja neljän muun henkilön 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2000/C 372/33	Asia T-333/00: Rougemarine SARL:n 3.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16
2000/C 372/34	Asia T-338/00: Carmelo Morellon 7.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2000/C 372/35	Asian T-121/98 poistaminen rekisteristä	18
2000/C 372/36	Asian T-204/98 R poistaminen rekisteristä	18
2000/C 372/37	Asian T-232/99 poistaminen rekisteristä	18
2000/C 372/38	Asian T-39/00 poistaminen rekisteristä	18

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

17 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-114/99, (Cour administrative d'appel de Nancy esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Roquette Frères SA vastaan Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)⁽¹⁾

(Maatalous – Yhteinen markkinajärjestely – Vientituki – Viljat – Myöntämisedellytykset – Sellaisen tuotteen jalostus, joka voidaan jälleentuoda yhteisöön)

(2000/C 372/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-114/99, jonka Cour administrative d'appel de Nancy (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Roquette Frères SA vastaan Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) ennakkoratkaisun maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevasta yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathélet sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 17.10.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevasta yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että vientituen maksamisen edellytyksenä ei voi olla sellaisten ylimääräisten todisteiden esittäminen, joiden avulla voidaan osoittaa, että tuote on tosiasiallisesti saatettu sellaiseen vientimaahan olevan kolmannen maan markkinoille ja sitä on siellä jalostettu merkittävänä pidettävällä tavalla, koska sitä on käytetty peruuttamattomalla tavalla sellaisen toisen tuotteen valmistamiseen, joka voidaan jälleentuoda yhteisöön.

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

19 päivänä lokakuuta 2000

yhdistetyissä asioissa C-15/98 ja C-105/99, Italian tasavalta ja Sardegna Lines – Servizi Marittimi della Sardegna SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Valtiontuet – Sardinian alueen Sardinian meriliikenteelle myöntämät tuet – Kilpailua rajoittava vaikutus ja vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan – Perustelut)

(2000/C 372/02)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-15/98 ja C-105/99, Italian tasavalta (asiamiehenään professori U. Leanza, jota avustaa P. G. Ferri)

(C-15/98) ja Sardegna Lines – Servizi Marittimi della Sardegna SpA, kotipaikka Cagliari (Italia), edustajinaan asianajajat F. Caruso, U. Iaccarino, B. Carnevale ja C. Caruso, Napoli, prosessi-osoite Brysselissä c/o asianajaja F. Caruso, 2 A rue Van Moer (C-105/99) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Triantafyllou ja S. Dragone), joissa kantajat vaativat yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan asioissa C-15/98 ja C-105/99 Sardinian alueen (Italia) Sardinian meriliikenteelle myöntämästä tuesta 21 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 98/95/EY (EYVL 1998, L 20, s. 30) sekä asiassa C-15/98 kirjeen, joka on päivätty 14.11.1997 ja jolla komissio on ilmoittanut Italian tasavallalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) mukainen menettely laivaliikenteen tukia vastaan (tavallista edullisemmin ehdoin myönnettyt lainat ja leasingsopimukset alusten hankkimiseen, niiden rakenteen muuttamiseen tai niiden korjaamiseen): tukijärjestelmän C 23/96 (ex NN 181/95) muuttaminen (EYVL C 386, s. 6), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 19.10.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Italian tasavallan kanne, joka on nostettu 14.11.1997 päivättyä kirjettä vastaan, jolla komissio on ilmoittanut sille päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) mukainen menettely laivaliikenteen tukia vastaan (tavallista edullisemmin ehdoin myönnettyt lainat ja leasingsopimukset alusten hankkimiseen, niiden rakenteen muuttamiseen tai niiden korjaamiseen): tukijärjestelmän C 23/96 (ex NN 181/95) muuttaminen, jätetään tutkimatta.
- 2) Sardinian alueen (Italia) Sardinian meriliikenteelle myöntämistä tuesta 21 päivänä lokakuuta 1997 tehty komission päätös 98/95/EY kumotaan.
- 3) Asiassa C-15/98 Italian tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Asiassa C-105/99 Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 94, 28.3.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

19 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-216/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 95/59/EY – 9 artikla – Vähimmäishinta – Valmistettu tupakka)

(2000/C 372/03)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-216/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Condou-Durande ja E. Traversa) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinään P. Mylonopoulos ja N. Dafniou), jossa kantaja vaatii Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY (EYVL L 291, s. 40) 9 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jonka mukaan valmistetun tupakan vähittäismyynnissä noudatettavat vähimmäishinnat vahvistetaan ministeriön päätöksellä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: J.-P. Puissochet, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 19.10.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1. Helleenien tasavalta ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY 9 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jossa säädetään, että valmistetun tupakan vähittäismyynnissä noudatettavat vähimmäishinnat vahvistetaan ministeriön päätöksellä.
2. Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 258, 15.8.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

19 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-339/98, (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Peacock AG vastaan Hauptzollamt Paderborn⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Verkkokorttien tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)

(2000/C 372/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-339/98, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Peacock AG vastaan Hauptzollamt Paderborn ennakkoratkaisun tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 2.8.1989 annetun komission asetuksen N:o 2886/89 (EYVL L 282, s. 1), 31.7.1990 annetun komission asetuksen N:o 2472/90 (EYVL L 247, s. 1), 26.7.1991 annetun komission asetuksen N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1), 14.7.1992 annetun komission asetuksen N:o 2505/92 (EYVL L 267, s. 1), 10.8.1993 annetun komission asetuksen N:o 2551/93 (EYVL L 241, s. 1) ja 20.12.1994 annetun komission asetuksen N:o 3115/94 (EYVL L 345, s. 1) liitteillä, olevan yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen B kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 19.10.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 2.8.1989 annetun komission asetuksen N:o 2886/89, 31.7.1990 annetun komission asetuksen N:o 2472/90, 26.7.1991 annetun komission asetuksen N:o 2587/91, 14.7.1992 annetun komission asetuksen N:o 2505/92, 10.8.1993 annetun komission asetuksen N:o 2551/93 ja 20.12.1994 annetun komission asetuksen N:o 3115/94 liitteellä, olevan yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän 5 huomautuksen B kohtaa on tulkittava siten, että verkkokortit, jotka on tarkoitettu automaattisiin tietojenkä-

sittelykoneisiin asennettaviksi, voidaan luokitella yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471. Vuoden 1990 heinäkuun ja vuoden 1995 toukokuun välisenä aikana verkkokortit oli siten luokiteltava nimikkeeseen 8471 tällaisten koneiden yksikköinä.

⁽¹⁾ EYVL C 358, 21.11.1998.

Euroopan yhteisöjen komission 29.9.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-363/00)

(2000/C 372/05)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.9.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja prosessiosoite Luxemburgissa Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽¹⁾ 9, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole asetuksen 9 ja 10 artiklan mukaisesti tulouttanut yhteisön omina varoina komissiolle 1 484 936 000 000 Italian liiran suuruista summaa ja koska se on kieltäytynyt maksamasta viivästyskorkoa tälle summalle kyseisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Italian tasavalta on 30.5.1996 hyvittänyt komission tilille 1 486 594 526 Italian liiran suuruisen summan, vaikka sen olisi pitänyt hyvittää 1 486 442 594 526 Italian liiraa, ja suorittanut näiden välisen erotuksen vasta 27.6.1996, ja tällä tavoin perusteettomasti viivyttänyt yhteisöjen omien varojen tulouttamista edellä mainitun asetuksen vastaisesti.

Tämän vuoksi komissio katsoi, että asiassa oli sovellettava asetuksen N:o 1552/89⁽²⁾ 11 artiklaa, jossa säädetään korkojen maksusta silloin kun jäsenvaltio hyvittää liian myöhään yhteisöjen omia varoja tätä tarkoitusta varten komission nimissä avatulle tilille kussakin jäsenvaltiossa tätä varten nimeämän laitoksen kautta.

Komissio ei voi hyväksyä, että jäsenvaltiot oikaisevat jälkikäteen tuloutuksiaan, kuten nyt kyseessä olevassa asiassa, Italian valtiovarainministeriön 27.6.1996 suorittaman arvion perusteella, koska summien suorittamisessa jälkikäteisten arvioiden perusteella ei ole järkeä järjestelmässä, jossa käytetään korottomia tilejä, kuten komission perustama omien varojen tili, ja koska kirjanpidollisten oikaisujen hyväksyminen takautuvasti merkitsisi sitä, että viivästyskoron suorittamisvelvollisuus tulisi merkityksettömäksi.

(¹) EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

(²) EYVL L 155, 7.6.1989, s. 1.

Vergabekontrollsenat des Landes Wienin (Itävalta) 14.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Adolf Truley GmbH vastaan Bestattung Wien GmbH

(Asia C-373/00)

(2000/C 372/06)

Vergabekontrollsenat des Landes Wien on pyytänyt 14.9.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 11.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Adolf Truley GmbH vastaan Bestattung Wien GmbH ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (¹) 1 artiklan b alakohdan ilmaisua yleisen edun mukaisia tarpeita tulkittava siten, että
 - a) yleisen edun mukaisten tarpeiden määritelmä on johdettavissa jäsenvaltion kansallisesta oikeusjärjestyksestä,
 - b) yleisen edun mukaisen tarpeen katsotaan olevan olemassa jo sillä perusteella, että alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla on lain mukaan toissijainen huolehtimisvelvollisuus?
2. Onko kyseisen direktiivin 93/36/ETY ilmaisua joka ei harjoita teollista tai kaupallista toimintaa tulkittava siten, että a) kehittyneen kilpailun olemassaoloa pidetään ehdottomana edellytyksenä, vai b) onko tässä yhteydessä ratkaisevaa tosiasiallinen tai oikeudellinen tilanne?

3. Täyttyykö direktiivin 93/36/ETY 1 artiklan b alakohdan edellytys, jonka mukaan julkisoikeudellisen laitoksen johdon on oltava valtion tai jonkin alueellisen tai paikallisen viranomaisen valvonnan alaisuudessa, myös silloin, kun kyse on pelkästä tarkastustoiminnasta, kuten Wienin kaupungin valvontaviranomainen on katsonut?

(¹) EYVL 1993, L 199, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 11.10.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-375/00)

(2000/C 372/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on 11.10.2000 nostanut kanteen Italian tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamies Gregorio Valero Jordana ja oikeudellisella osastolla työskentelevä tuomari Roberto Amorosi ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettujen pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/440/ETY (¹) 4 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt täydellisen ja järjestelmällisen kansallisen toimintasuunnitelman laatimatta, sillä vaikuttaa siltä, että Lombardian aluetta koskevaa alueellista toimintasuunnitelmaa (tai ohjelmaa) ei ole laadittu eikä komissio näin ollen voi perusteellisesti tutkia tätä kansallista toimintasuunnitelmaa.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio toteaa, että vaikka alueellisia yksittäisiä toimintasuunnitelmia määrättyjen vesien parantamiseksi on laadittu, ne eivät koske kaikkia niitä vesiä, jotka kuuluvat direktiivin 75/440/ETY soveltamisalaan, ja että tällä perusteella on syytä päätellä, ettei Italian tasavalta ole laatinut kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa mainittua järjestelmällistä toimintasuunnitelmaa.

Italian viranomaisten 18.5.1989 antamassa laissa säännellään ainoastaan yritysten ja laitosten toimintaa, kun ne laativat ja ottavat käyttöön allasuunnitelmia pintavesien parantamiseksi ja kun ne laativat ja ottavat käyttöön toimintasuunnitelmia, joilla pyritään vastaavaan päämäärään, mutta siinä ei määrätä varsinaisesti mistään erityisestä suunnitelmasta. Näin ollen tässä laissa ainoastaan edellytetään direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien täytäntöönpanoa, mutta sillä ei panna niitä täytäntöön.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 26.

Euroopan yhteisöjen komission 18.10.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-383/00)

(2000/C 372/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.10.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Euroopan yhteisöjen komission oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, ja prosessiosoite on c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusriskien torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun direktiivin 96/82/EY (¹) ja erityisesti sen 11 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-335/00 (²) esitetyt; täytäntöönpanon määräaika on päättynyt 3.2.1999, mutta Mecklenburg-Vorpommernin, Niedersachsenin, Rheinland-Pfalzin, Sachsenin, Sachsen-Anhaltin ja Schleswig-Holsteinin osavaltiot eivät ole tähän mennessä toteuttaneet direktiivin 11 artiklan mukaisia pelastussuunnitelmia koskevia välttämättömiä toimenpiteitä.

(¹) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

(²) EYVL C 316, 4.11.2000, s. 16.

Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtin 28.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Heinrich Bredemeier vastaan Landwirtschaftskammer Hannover, kuultavina: Wilhelm Wieggrebe ja Irmtraut Bredemeier

(Asia C-384/00)

(2000/C 372/09)

Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht on pyytänyt 28.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Heinrich Bredemeier vastaan Landwirtschaftskammer Hannover, kuultavina: Wilhelm Wieggrebe ja Irmtraut Bredemeier seuraavaan kysymykseen:

Onko kyseessä 31.3.1984 annetun neuvoston asetuksen N:o 857/84 (¹) (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna 13.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1639/91 (²) (EYVL L 150, s. 35), 3 a artiklassa tarkoitettu tilan ottaminen haltuun "samankaltaisella tavalla", jos tuottaja on ennen 29.6.1989 vuokrannut tilansa asetuksen N:o 1078/77 (³) mukaisen maidon kaupan pitämisestä luopumisesta antamansa sitoumuksen päätyttyä perilliseksi määrätyn henkilön aviomiehelle markkinoilla tavallisesti käytettyjä ehtoja edullisimmin ehdoin?

(¹) EYVL L 90, s. 13.

(²) EYVL L 150, s. 35.

(³) EYVL L 131, s. 1.

Hoge Raad der Nederlandenin 18.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa F. W. L. de Groot vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Asia C-385/00)

(2000/C 372/10)

Hoge Raad der Nederlandenin on pyytänyt 18.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa F. W. L. de Groot vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sellainen kaksinkertaisen verotuksen välttämisyjärjestelmä, jossa jäsenvaltiossa asuva henkilö, joka on saanut tietynä vuonna tuloja (myös) toisessa jäsenvaltiossa siellä tekemästään työstä, josta häntä on verotettu tässä toisessa jäsenvaltiossa ottamatta verotuksessa huomioon työntekijän henkilökohtaista tilannetta ja perhesuhteita, menettää asuinvaltiossaan suhteellisen osuuden hänen verosta vapaita määriään ja henkilökohtaisia verotukseen liittyviä myönnytyksiään koskevasta eduista, EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja neuvoston asetuksen N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklan vastainen?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus, seuraako yhteisön oikeudesta sitten joitakin erityisiä vaatimuksia sen tavan osalta, jolla kyseisen työntekijän henkilökohtainen tilanne ja perhesuhteet on otettava huomioon asuinvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL 1968, L 257, s. 2.

Bundesfinanzhofin 9.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Hannover-Nord vastaan Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftswerken mbH

(Asia C-392/00)

(2000/C 372/11)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 9.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Hannover-Nord vastaan Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftswerken mbH seuraavaan kysymykseen:

Onko pääoman hankinnassa kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan kanssa yhteensopivuuksia se, että pääoman hankintaveroa kannetaan yhtiön osakkaan yhtiölleen myöntämästä korottomasta lainasta silloin, kun yhtiön ja osakkaan välillä oli lainan myöntämisaikaan voimassa voittojen ja tappioiden siirtämistä koskeva sopimus?

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Tribunale di Trenton – Sezione civile – 20.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Distillerie F.lli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze

(Asia C-395/00)

(2000/C 372/12)

Tribunale di Trento – Sezione civile – on pyytänyt 20.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Distillerie F.lli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12 EY⁽¹⁾ tulkittava siten, että silloin kun tämän direktiivin 4 artiklan c kohdassa tarkoitettujen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä liikkuvat, vientiin yhden tai useamman jäsenvaltion kautta tarkoitettut tuotteet eivät ole tulleet määräpaikkaansa eikä ole voitu vahvistaa paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on tapahtunut, lähtöjäsenvaltio voi kantaa valmisteverot ainoastaan, jos maksukuuden antaneella henkilöllä on ollut mahdollisuus lyhyessä ajassa saada tietää siitä, ettei väliaikaisen järjestelmän soveltamista ole lopetettu, ja se on kyennyt tuotteiden lähettämisestä alkaneessa neljän kuukauden määräajassa esittämään riittävän näytön toimenpiteen sääntöjenmukaisuudesta tai paikasta, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on todellisuudessa tapahtunut?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, päteekö sama tulkinta samanlaisessa tilanteessa, vaikka lähtöjäsenvaltio on sama kuin jäsenvaltio, jossa sääntöjenvastaisuuden tai rikkomuksen on todettu tapahtuneen, vai onko tässä tapauksessa kuitenkin sovellettava direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa säädettyä olettamusta? Jos tätä olettamusta on sovellettava, voidaanko hyväksyä näyttö toimenpiteen sääntöjenmukaisuudesta tai paikasta, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on todellisuudessa tapahtunut, ja onko tämä näyttö esitettävä 20 artiklan 3 kohdassa säädettyssä määräajassa?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi onko direktiivin 20 artiklan 3 kohtaa samanlaisessa tapauksessa tulkittava siten, että valmisteveron maksusta vakuuden antanut henkilö, joka ei ole kyennyt lyhyessä ajassa saamaan tietoa siitä, että väliaikaisen järjestelmän soveltamista ei ole lopetettu, voi esittää näytön toimenpiteen sääntöjenmukaisuudesta tai paikasta, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on todellisuudessa tapahtunut tuotteiden lähettämisestä alkaneen määräajan päättymisen jälkeenkin?

(¹) EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

8º Juízo Cível da Comarca do Porto, 3.ª Secção 31.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A. vastaan Carlos Lobo Gonçalves Garrido, väliintulijana: Club Med Viagens, Lda

(Asia C-400/00)

(2000/C 372/13)

8º Juízo Cível da Comarca do Porto, 3.ª Secção on pyytänyt 31.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 3.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A. vastaan Carlos Lobo Gonçalves Garrido, väliintulijana: Club Med Viagens, Lda ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko matkat, jotka matkatoimisto järjestää kuluttajan tai tietyn kuluttajaryhmän pyynnöstä ja aloitteesta tämän toiveiden mukaisesti ja joiden hintaan sisältyy kuljetus ja majoitus matkailualan yrityksessä ja joiden kesto ylittää 24 tuntia tai jotka sisältävät yöpymisen, yhteisön direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja "matkapaketteja" (¹)?

2. Voidaanko direktiivin ilmaisu "etukäteen järjestetty" tulkita niin, että sillä viitataan siihen hetkeen, jolloin toimisto ja kuluttaja tekevät sopimuksen?

(¹) Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/314/ETY (EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59).

Employment Tribunalin, Stratford (Yhdistynyt kuningaskunta), 10.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa F. Harding vastaan Skandia Asset Management Ltd

(Asia C-402/00)

(2000/C 372/14)

Employment Tribunal, Stratford (Yhdistynyt kuningaskunta), on pyytänyt 10.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 31.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa F. Harding vastaan Skandia Asset Management Ltd ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko EY-sopimuksen 141 artikla välittömästi sovellettavissa niin, että kantajana kansallisessa tuomioistuimessa oleva voi vedota siihen sellaista alueellista rajoitusta vastaan, joka sisältyy vuoden 1970 Equal Pay Actin 1 §:n 6 momenttiin, voidakseen verrata palkkaansa sellaisten miesten palkkaan, jotka tekevät toisessa jäsenvaltiossa olevalla työpaikalla samaa tai samanarvoista työtä hänen työnantajaansa kytköksissä olevan työnantajan palveluksessa?

Consiglio di Staton (neljäs jaosto), toimien tuomioistuimen ominaisuudessa, 14.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Coopsette Scrl vastaan ANAS ja l'Impresa Mambrini Costruzioni srl

(Asia C-405/00)

(2000/C 372/15)

Consiglio di Staton (neljäs jaosto), toimien tuomioistuimen ominaisuudessa, on pyytänyt 14.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Coopsette Scrl vastaan ANAS ja l'Impresa Mambrini Costruzioni srl ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Estääkö direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 30 artiklan 4 kohdan soveltamista julkisia rakennusurakoita koskevaan tarjouspyyntöön sisältyvä sellainen ehto, jonka mukaan tarjouskilpailuun eivät voi osallistua sellaiset yritykset, jotka eivät ole liittäneet tarjoukseensa ilmoitettua hintaa koskevia selvityksiä, jotka muodostavat vähintään 75 prosenttia tarjouspyyntöä koskevissa ehdoissa ilmoitetusta hinnasta?
- 2) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen järjestelmä, jossa ne tarjoukset, jotka alittavat kynnyksen, jonka perusteella tarjousta on pidettävä poikkeuksellisen alhaisena, jolloin hankintaviranomaisella on velvollisuus suorittaa kontradiktorinen tarkastusmenettely, automaattisesti yksilöidään tapauskohtaisin perustein ja matemaattisen keskiarvon perusteella, mistä seuraa, että yrittäjät eivät voi ennalta tietää tämän kynnyksen suuruutta?
- 3) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen säännös, jonka mukaan tarjouskirjeiden avaamisen jälkeen mutta ennen kuin on päätetty poissulkemisesta, järjestetään menettelyä edeltävä kontradiktorinen vaihe, ilman että yrityksellä, jonka tarjouksen on väitetty olleen poikkeuksellisen alhainen, on mahdollisuutta esittää perustelujaan?
- 4) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen säännös, jonka mukaan hankintaviranomainen voi ottaa huomioon ainoastaan sellaiset selvitykset, jotka perustuvat valittujen rakennusmenetelmien taloudellisuuteen, teknisiin ratkaisuihin tai tarjoajaa suosiviin sopimuksen toteuttamisen kannalta poikkeuksellisen edullisiin olosuhteisiin?
- 5) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista se, että viranomainen ei voi ottaa huomioon selvityksiä, joita koskevat minimihinnat voidaan johtaa virallisista tilastoista?

(1) Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/37/ETY, EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen eikä kasvien terveyteen liittyville erityisille vaaroille alttiina olevien yhteisön alueiden tunnistamisesta suojelluiksi annetun direktiivin 92/76/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/100/EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia kyseisestä perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että sen pitäisi toteuttaa edellä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet.

Komissio esittää, että tähän päivään mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä saatukseen edellä mainitun direktiivin täysimääräisesti osaksi Kreikan sisäistä oikeusjärjestystä.

(1) EYVL L 305, 21.10.1992, s. 12.

(2) EYVL L 351, 29.12.1998, s. 35.

Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2000 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-406/00)

(2000/C 372/16)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 8.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Maria Kontou-Durande ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Asian C-272/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/17)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-272/98 (Juzgado de Primera Instancia nº 35 de Barcelonan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Artel SA vastaan Francisca Arencom Salazar.

(1) EYVL C 278, 5.9.1998.

Asian C-418/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/18)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-418/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

Asian C-419/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/19)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.7.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-419/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä lokakuuta 2000

asiassa T-27/99, Humbert Drabbe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Henkilöstö – Eläkkeet – Ennen yhteisön palvelukseen tuloa saavutetut oikeudet – Siirtäminen yhteisön järjestelmään – Vaatimuksen esittämistä koskeva määräaika)*

(2000/C 372/20)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-27/99, Humbert Drabbe, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Overijse (Belgia), edustajanaan asianajaja, Hoge Raad der Nederlanden, G. van der Wal ja asianajaja L. Y. J. M. Parret, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. May, 31 Grand-rue, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Duvieusart-Clotuche ja C. Van der Hauwaert), jossa kantaja on vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 19.10.1998 tekemän ja kantajalle 23.10.1998 tiedoksiannetun päätöksen, jossa vastaaja oli hylännyt kantajan tekemän valituksen vastaajan päätöksestä evätä mahdollisuus Alankomaissa saavutettujen eläkeoikeuksien siirtosta yhteisön eläkejärjestelmään, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger; kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 17.10.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 13.3.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä lokakuuta 2000

asiassa T-123/99, JT's Corporation Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Avoimuus – Oikeus saada tietoja asiakirjoista – Päätös 94/90/EHTY, EY, Euratom – Julkisen edun turvaamista koskevan poikkeuksen ulottuvuus – Tarkastus- ja tutkintatoimet – Laatijasääntö – Perustelut)*

(2000/C 372/21)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Asiassa T-123/99, JT's Corporation Ltd, kotipaikka Bromley (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan solicitor M. Cornwell-Kelly, prosessiosoite Luxemburgissa c/o asianajotoimisto Wilson Associates, 3 boulevard Royal, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään U. Wölker ja X. Lewis), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 11.3.1999 tehdyn komission päätöksen, jolla on kieltäydytty antamasta kantajalle tietoja tietyistä asiakirjoista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 12.10.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Komission 11.3.1999 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin siinä kieltäydytään antamasta kantajalle tietoja vuosina 1993–1996 Bangladeshista laadituista Euroopan unionin tarkastuskertomuksista liitteineen ja komission Bangladeshin hallitukselle osoittamista, yleisen tullietuusjärjestelmän mukaisen alkuperätodistusten mitätöimistä koskevista kirjeistä.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kantaja vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 4) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä lokakuuta 2000

asiassa T-202/99, Léon Rappe vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö – Ylennys – Arviointikertomus – Laatumisen viivästyminen)

(2000/C 372/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-202/99, Léon Rappe, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Orp-Jauche (Belgia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis, G.-F. Parmentier ja V. Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire SARL, 13 avenue du Bois, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Duvieusart-Clotuche och B. Wägenbauer), jossa kantaja vaatii komission sellaisen päätöksen kumoamista, jolla kantaja on jätetty ylentämättä palkkaluokkaan A 6 vuoden 1998 ylennyskierroksella, ja vahingonkorvausta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 5.10.1999 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan A 6 vuoden 1998 ylennyskierroksella kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 314, 30.10.1999.

Verde Sport s.p.a:n ym. 18.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Yhdistetyt asiat T-274 ja T-296/00)

(2000/C 372/23)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Verde Sport s.p.a. ym. ovat nostaneet 18.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Alfredo Bianchini, Venezia.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- kumoaa sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen 2000/394/EY
- toissijaisesti kumoaa kyseisen päätöksen niiltä osin kuin siinä veloitetaan maksamaan takaisin myönnettyt verohelpotukset
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità vastaan vastaan komissio ja asiassa T-235/00, Codess Sociale ym.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Manuel Francisco Caballero Montoyan 22.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-303/00)

(2000/C 372/24)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Manuel Francisco Caballero Montoya, kotipaikka Bryssel, on nostanut 22.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Juan Ramón Iturriagoitia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission eläkeasioita hoitavan yksikön 13.12.1999 tekemän päätöksen 23.8.1999, 22.9.1999 ja 3.12.1999 esitettyjen vaatimusten mukaisesti
- määrää, että komission eläkeasioita hoitavan yksikön eläkeoikeuksien siirtoa käsittelevä osasto tutkii uudelleen kantajaa koskevat asiakirjat hänen eläkeoikeuksiansa siirtämisen johdosta, koska se on saanut Espanjan sosiaaliturvajärjestelmästä siirretyt korot tuomion täytäntöönpanemiseksi
- määrää edellä mainitusta siirrosta johtuvat tarpeelliset laskelmat tehtäviksi
- velvoittaa komission suorittamaan kantajalle yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisen hyvityksen maksamalla 3,5 prosentin vuotuisen koron, joka lasketaan sen pääoman perusteella, joka vaaditaan henkilöstösääntöjen mukaisten palveluvuosien hyvittämiseksi niiden kausien, joihin kyseiset korot liittyvät
- asettun siirtokelpoisen pääomasumman ja hyvityksen varmistamiseksi vaaditun pääomasumman välillä komissiolle maksettavine korkoineen, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä oleva kanne on nostettu päätöksestä, jonka väitetään sisältyvän kantajalle osoitettuun muistioon, joka on päivätty 13.12.1999 ja joka on tehty henkilöstösääntöjen 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisesta johtuvan eläkeoikeuksia kerryttävien palveluvuosien tunnus-
tamisesta ottaen huomioon ne vuodet, joiden aikana Espanjan sosiaaliturvajärjestelmään on suoritettu maksuja ja erityisesti eläkeoikeuksien siirtämisen yhteydessä liikaa maksetusta määrästä johtuvien korkojen laskeminen.

Kantaja väittää vaatimusten tueksi, että

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaa 11 artiklan 2 kohtaa ja sen täytäntöönpanosäännöksiä on rikottu yhdessä saman säädöksen 77 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa
- toissijaisuusperiaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu

– vastaaja oli käyttänyt toimivaltaansa väärin.

Viking-Umwelttechnik Ges. m.b.H:n 9.10.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-316/00)

(2000/C 372/25)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Viking-Umwelttechnik Ges. m.b.H, Kufstein (Itävalta) on nostanut 9.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Dr. Stefan Völker, asianajotoimisto Gleiss Lutz Hootz Hirsch, Stuttgart, (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 1. valituslautakunnan 28.7.2000 valitusasiassa R 558/1999-1 tekemän päätöksen,
- velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kysymyksessä oleva tavaramerkki:

Värimerkki, jossa käytetään väreinä vihreää (pantone 369 c) ja harmaata (pantone 428u) hakenumero 459149

Tavara tai palvelut:

Luokkaan 7 kuuluvat tavarat (mm. puutarhasilppurit, ruohonleikkurit, pensassakset, lakaisukoneet, aurat, paineilmapesurit)

Valituslautakunnassa riitautettu päätös:

Tutkijan tekemä hylkäävä päätös rekisteröinnistä

Kanneperusteet:

- Asetuksen (EY) Nro 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen
- Asetuksen (EY) Nro 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan virheellinen soveltaminen.

Chantal Borremansin ja 17 muun kantajan 12.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-319/00)

(2000/C 372/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Chantal Borremans ja 17 muuta kantajaa, joiden kotipaikka on Belgiassa, ovat nostaneet 12.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Albert Evrard ja Anne Colson, Bryssel.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen, jolla kantajille on tarjottu vakinaisen toimen hoitamista koskevia väliaikaisen toimihenkilön sopimuksia 1.1.2000 lukien (Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan b kohta)
- kehottaa komissiota tekemään sellaiset päätökset, joilla korvataan kohtuudella kumottavasta päätöksestä asianomaisille aiheutunut haitta
- velvoittaa komission maksamaan 1 euron suuruisen summan, jollei kantajille aiheutunutta aineellista vahinkoa arvioida oikeudenkäynnin kuluessa tätä suuremmaksi tai pienemmäksi, lukuun ottamatta Arnalsteenia, joka arvioi vahinkonsa miljoonan suuruiseksi
- velvoittaa komission maksamaan 1 euron suuruisen summan, jollei kaikille kantajille aiheutunutta aineetonta vahinkoa arvioida oikeudenkäynnin kuluessa tätä suuremmaksi tai pienemmäksi, lukuun ottamatta Borremansia ja Arnalsteenia, jotka vaativat 1 000 000 BEF:n suuruisen vahingonkorvauksen tuomitsemista
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat Association Européenne pour la Coopération (AEC) entisiä toimihenkilöitä. Tämän Belgian oikeuden mukaan perustetun yhdistyksen tarkoituksena oli harjoittaa erilaista kehityspolitiikkaan liittyvää toimintaa komission lukuun. AEC:n toiminnan lakattua vuoden 1998 lopulla kantajat otettiin komission palvelukseen.

Esillä olevalla kanteellaan kantajat riitauttavat komission päätöksen, jolla heille on tarjottu yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti kahden vuoden pituisia väliaikaisen toimihenkilön sopimuksia, jotka voidaan uusiksi.

Kantajat väittävät, että komissio on syrjinyt heitä verrattuna muihin AEC:n toimihenkilöihin, jotka on vakinaistettu vuosina 1982 ja 1987. Lisäksi kantajat katsovat, että komissio on saanut aikaan sen, että heille on syntynyt perusteltuja odotuksia siitä, että heidät otetaan pysyvästi yhteisöjen palvelukseen. Kieltäytyessään ottamasta huomioon kantajien perusteltuja odotuksia komissio on loukannut luottamuksensuojan periaatetta.

Elke Sadan 18.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-325/00)

(2000/C 372/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Elke Sada, Besozzo/VA (Italia), on nostanut 18.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Hans-Josef Rüber, Köln, Saksan liittotasavalta.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että vastaajalla on velvollisuus maksaa kantajalle Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan mukaista kuukausittaista työttömyyskorvausta
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja oli väliaikainen toimihenkilö yhteisessä tutkimuskeskuksessa Isprassa. Hän hylkäsi tarjouksen, jolla olisi jatkettu hänen viiden vuoden mittaista määräaikaista työsopimustaan vielä viidellä vuodella.

Nyt nostamallaan kanteella kantaja riitauttaa komission päätöksen olla maksamatta hänelle muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan mukaista työttömyyskorvausta ja muita sosiaaliturvaetuksia.

Kantajan mukaan häntä on, toisin kuin vastaaja väittää, pidettävä 28 a artiklassa tarkoitettulla tavalla työttömänä. Sitä, että kantaja on hylännyt työsopimuksen jatkamista koskevan tarjouksen, ei voida rinnastaa irtisanoutumiseen. Kantajan määräaikainen työsuhde on päättynyt säännömukaisesti, mikä oikeuttaa työttömyyskorvaukseen.

ICAT FOODS S.p.a:n 20.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-327/00)

(2000/C 372/28)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

ICAT FOOD S.p.a. on nostanut 20.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Roberto Delfino, Genova, Massimo Merola, Rooma, Flora Santaniello, Lecce, ja Daniele P. Domincucci, Pescara, ja prosessioite Luxemburgissa on asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert I.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo 19.6.2000 tehdyn päätöksen C(2000) 1612, jolla komissio hylkäsi yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen hakemuksen siitä, ettei jälkikäteen perittäisi tulleja kolmen Turkista tuodun tonnikalaerän osalta (IM4-tuontiselvityslomakkeet nro 548/P – 8.9.1995, nro 866/E – 9.1.1996 ja nro 2656/H – 24.1.1996);
- velvoittaa vastaajana olevan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kantajan oikeudellisesta avustamisesta aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa riitautetaan yhteisön viranomaisten kanta olla hyväksymättä Turkissa laadittuja ATR 1 -todistuksia, jotka koskivat Genovan tullin kautta vapaaseen liikkeeseen laskettavaa kolmea erää purkitettua tonnikalaa. Nämä erät oli ostettu turkkilaiselta Kervitas-nimiseltä yhtiöltä. Näitä todistuksia ei hyväksytty siksi, koska suuri osa vientituotteiden valmistuksessa käytetyistä raaka-aineista oli muuta kuin yksinomaan turkkilaista alkuperää ja koska kyseiset yritykset eivät olleet ryhtyneet toimiin alkuperältään turkkilaisen ja muun raaka-aineen konkreettiseksi erottamiseksi toisistaan.

Kanteessa väitetään, että yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa on rikottu ja että suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Myöskään EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta ei ole noudatettu.

Tullikoodeksin 220 artiklasta kantaja toteaa, että vaikka tullien kantaminen jälkikäteen olisi oikeutettua (mikä on vähintäänkin kyseenalaista) ja vaikka Turkin viranomaiset olisivat tehneet virheen laatiessaan alkuperätodistuksia, tämä virhe on kuitenkin katsottava niin sanotusti aktiiviseksi virheeksi.

Turkin viranomaiset ovat vahvistaneet laadittujen ATR 1 -todistusten pätevyyden, millä ne ovat tehneet tietäväksi, etteivät ne ole tulleet harhaan johdetuiksi vientiyritysten antamien ilmoitusten johdosta. Näin ollen komission pääperusteena ollut väite, jonka mukaan nämä viranomaiset eivät ole tehneet aktiivista virhettä, ei ole pitävä.

Niihin kahteen muuhun edellytykseen, joista 222 artiklassa säädetään, komissio on vedonnut ainoastaan epäsuorasti.

Sekoittamista koskevien oikeussääntöjen virheellistä tulkintaa koskevan väitteen osalta kantaja toteaa, että komission kanta, jonka mukaan turkkilaisia tavaroita ja yhteisötavaroita ei saa sekoittaa, on johtanut siihen, että yhteisön tarkastajat ovat laiminlyöneet laskea, kuinka suuri kolmansista maista peräisin olevan raaka-aineen osuus oli, ja tarkastaa, miltä osin tämä mahdollisesti ylitti EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksessä määrätyn toleranssirajan (10 prosenttia).

Mario Costacurtan 24.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-328/00)

(2000/C 372/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Mario Costacurta, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 24.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Marc Petit, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo implisiittisen päätöksen, jolla kantajan 6.6.2000 tekemä hakemus on hylätty
- vahvistaa henkilöstösääntöjen liitteen X 3 artiklan mukaisesti kantajan määräämisen uusiin tehtäviin kolmanteen maahan 1.9.2000 lukien
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut
- varaa kantajalle oikeuden vedota erityisesti vahingonkorvauksen osalta kaikkiin muihin oikeuksiin, saataviin, oikeudellisiin perusteisiin ja ryhtyä tarvittaviin toimiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on tehtävissä Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa, riitauttaa hakemuksensa hylkäyspäätöksen, jotta hänet määrättäisiin tehtäviin kolmanteen maahan virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteen X 3 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat pääosin samat kuin mihin asiassa T-202/00 on vedottu.

Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH:n 25.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-329/00)**

(2000/C 372/30)

Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH on nostanut 25.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Dietrich Ehle, asianajotoimisto Ehle & Schiller, Köln (Saksa).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 25.7.2000 tehdyn komission päätöksen K (2000) 2207 lopull. (REM 49/99),
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on 25.7.2000 tehty komission päätös, jossa komissio hylkää Saksan liittotasavallan pyynnön saada vapauttaa kantaja tuontitulleista naudanlihan tuonnin osalta asetuksen (ETY) N:o 1430/79⁽¹⁾ nojalla. Komissio katsoo päätöksessään, että kantajan tullauksessa esittämät osalisenssit olivat olleet väärennetyjä. Väärennetyt lisenssiasiakirjat kuuluivat kantajan liiketoiminnallisten riskien piiriin. Espanjan viranomaiset, jotka olivat esittäneet lisenssit, ja komissio eivät olleet toimineet virheellisesti siten, että tavanomainen liiketaloudellinen riski, joka liittyi tullivapaiden tuotteiden tuontiin, olisi ylittynyt.

Kantaja arvostelee komissiota siitä, että tämä on kantajan kontradiktoria oikeuksia, koska kantajalle ei ollut esitetty asian yhteydessä kaikkia olennaisia asiakirjoja. Tämän lisäksi on kyse asetuksen 13 artiklassa tarkoitetuista erityisolosuhteista, jotka johtuvat Espanjan viranomaisten ja komission virheellisestä toiminnasta erityisesti kiintiöihin liittyen. Väitettyä väärentämistä ei sitä paitsi ole osoitettu eikä todistettu. Komissio on myös selvittänyt päätöksen asiasisältöä puutteellisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79, annettu 2.7.1979, tuonti- ja vientitullien määrittämisestä ja niistä vapauttamisesta (EYVL L 175, s. 1).

Stefano Cocchin ja Evi Hainzin 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-330/00)**

(2000/C 372/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Stefano Cocchi ja Evi Hainz, kotipaikka Italia, ovat nostaneet 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Georges Vanderstanden ja Laure Levi, Bryssel.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa työsopimusten tekoon oikeutetun viranomaisen 16.3.2000 ja 22.2.2000 tekemät päätökset jättää ne kantajien hakemukset huomioon ottamatta, jotka koskivat 24.2.2000 ja 24.1.2000 avoimiksi julistettuja virkoja KOM/R/5530/00 ja KOM/R/5500/00, tai vaihtoehtoisesti kumoaa näiden virkojen avoimeksi julistamisen,
- kumoaa työsopimusten tekoon oikeutetun viranomaisen tuntemattomana päivänä näiden kahden avoimen viran rekrytointimenettelyn yhteydessä tekemät nimityspäätökset,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan korvauksena päätöksen johdosta aiheutuneesta vahingosta yhden euron, joka määrä on vahvistettu oikeudella ja kohtuudella sekä väliaikaisesti, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat entisiä komission väliaikaisia toimihenkilöitä, jotka toimivat Isprassa (Italia) sijaitsevassa yhteisessä tutkimuskeskuksessa.

Riidanalaisilla päätöksillä komissio ilmoitti kantajille, ettei se ole ottanut huomioon kantajien hakemuksia kahteen tutkimuskeskuksessa avoinna olevaan virkaan.

Kantajat kohdistavat komissioon moitteita sen vuoksi, että tämä on antanut etusijan vakinaisten virkamiesten hakemuksille, joita on tutkittu ja vertailtu, tutkimatta samalla väliaikaisten toimihenkilöiden – kuten kantajien – hakemuksia. Koska komissio ei ole vertaillut kaikkia hakemuksia, se on kantajien mielestä rikkonut henkilöstösääntöjen 4, 7, 27, 29 ja 45 artiklaa, muita toimihenkilöitä koskevien sääntöjen 12 artiklaa ja loukannut syrjintäkiellon periaatetta.

Kantajat huomauttavat myös, ettei riidanalaisia päätöksiä ole muodollisesti perusteltu. Lisäksi niitä ei ole tehty yksikön etu huomioon ottaen eivätkä ne ole komission uuden, tutkimushenkilökuntaa koskevan henkilöstöpolitiikan mukaisia. Kantajat katsovat vielä lopuksi, että riidanalaiset päätökset eivät ole hyvän hallintotavan mukaisia ja että ne loukkaavat henkilöstöhallintoa velvoittavaa huolenpitovelvollisuutta.

Laurence Boriesin ja neljän muun henkilön 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-331/00)

(2000/C 372/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Laurence Bories, Philippe Chemin, Laura Copes, Emanuele Mondini ja Helen Preissler ovat nostaneet 26.10.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi, Bryssel.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa työsopimusten tekoon oikeutetun viranomaisen 16.3.2000, 3.2.2000, 17.3.2000, 17.1.2000 ja 16.3.2000 tekemät päätökset jättää ne kantajien hakemukset huomioon ottamatta, jotka koskivat 24.2.2000, 21.12.1999, 24.2.2000, 26.11.1999 ja 24.2.2000 avoimiksi julistettuja virkoja KOM/R/5526/00, KOM/R/5889/99, KOM/R/5520/00, KOM/R/5863/99 ja KOM/R/5521/00, tai vaihtoehtoisesti kumoaa näiden virkojen avoimeksi julistamisen ja siltä osin kuin on tarpeen kumoaa työsopimusten tekoon oikeutetun viranomaisen 25.7.2000 tekemän päätöksen hylätä kantajien valitukset,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan korvauksena päätöksen johdosta aiheutuneesta vahingosta yhden euron, joka määrä on vahvistettu oikeudella ja kohtuudella sekä väliaikaisesti, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-330/00, Cocchi ja Heinz vastaan komissio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), esitetyt.

Rougemarine SARL:n 3.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-333/00)

(2000/C 372/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Rougemarine SARL, kotipaikka Pariisi, on nostanut 3.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Thierry Levy, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 5.9.2000 tekemän päätöksen kokonaisuudessaan,
- kumoaa Euroopan unionin neuvoston 10.7.1995 tekemän päätöksen 95/563/EY,

- velvoittaa komission maksamaan 16 047 352,41 Ranskan frangin (2 446 386,7 euron) suuruisen summan korkoineen korvauksena siitä vahingosta, jonka Rougemarine on kärsinyt syrjinnän johdosta,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan asian kantaja on audiovisuaalisen tuotannon yhtiö, joka on merkitty Pariisin kaupparekisteriin, ja jonka johtaja ja enemmistöosakas on Tunisian kansalainen.

Asiassa vaaditaan kumoamaan komission 5.9.2000 tekemä päätös, jossa kantajalta evättiin yhteisön taloudellinen tuki, jota se oli hakenut Media II -ohjelman puitteissa. Tämän ohjelman tarkoituksena on tukea Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämistä ja levitystä, mikä tapahtuu Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media II – Kehittäminen ja levitys) (1996–2000) 10 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/563/EY mukaisesti⁽¹⁾.

Kantajana oleva yhtiö väittää vaatimustensa tueksi ensiksikin, että riidanalainen päätös, joka pohjautui edellä mainitun neuvoston päätöksen 95/563/EY 3 artiklan neljänteen alakohdtaan, on lainvastainen siltä osin kuin siinä syrjitään eurooppalaisia audiovisuaalisen tuotannon yhtiöitä niiden johtajien kansalaisuuden perusteella – tämä on EY:n perustamissopimuksen 12 artiklan vastaista. Mainitun 3 artiklan neljännen alakohdan mukaan Media II -ohjelman puitteissa tukea saavien yritysten on oltava jatkuvasti jäsenvaltioiden ja/tai jäsenvaltioiden kansalaisten hallinnassa joko välittömästi tai pääosakkuudella. Tämä säännös on siis yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen, sellaisena kuin tämä periaate ilmenee yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä. Kantaja katsoo tältä osin, että käytetty erottelukriteeri ei ole objektiivisesti perusteltu.

Lisäksi kantajayhtiö vaatii perustamissopimuksen 241 artiklan nojalla, että neuvoston päätös 95/563/EY on julistettava lainvastaiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 25.

Carmelo Morellon 7.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-338/00)

(2000/C 372/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carmelo Morello, kotipaikka Bryssel, on nostanut 7.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajia ovat asianajajat Jacques Sambon ja Pierre Paul Van Gehuchten, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, jolla se nimitti toisen virkamiehen tehtävään KOM/113/99 IV/F/2 ”ajoneuvot ja muut kuljetusvälineet”, joka vastaa palkkaluokan A5–A4 yksikön päällikön tehtävää,
- kumoaa komission päätöksen, jolla se ei hyväksynyt kantajan hakemusta tähän tehtävään,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan 120 000 euroa, jota määrää voidaan vielä tarkentaa oikeudenkäynnin kuluessa, korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle on aiheutunut siitä, että vastaaja on merkinnyt kantajan henkilökohtaiseen asiakirjavihkoon epätotuisuudenmukaisia ja epätäydellisiä tietoja, ja siitä, että kantajan ammatillinen tulevaisuus on tullut epävarmaksi,
- velvoittaa vastaajan suorittamaan 25 000 euroa, jota määrää voidaan vielä tarkentaa oikeudenkäynnin kuluessa, korvauksena siitä aineellisesta vahingosta, joka kantajalle on aiheutunut työhakemuksen hylkäämisestä ja tästä seuranneesta ylentämismahdollisuuksien menettämisestä,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansäveltöiset asiassa T-135/00, Morello vastaan komissio, ja asiassa T-136/00, Morello vastaan komissio,⁽¹⁾ esitettyjen perustelujen kanssa.

⁽¹⁾ EYVL C 211, 22.7.2000, s. 23 ja 24.

Asian T-121/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/35)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 29.9.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-121/98, Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 312, 10.10.1998.

Asian T-232/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 6.9.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-232/99, Margaret McKenzie-Campbell vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 20, 22.1.2000.

Asian T-204/98 R⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/36)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 11.10.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-204/98 R, British Sugar plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 48, 20.2.1999.

Asian T-39/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 372/38)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 27.9.2000 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-39/00, PlantaVet Vertrieb biologischer Tierarzneimittel GmbH vastaan Euroopan lääkearviointivirasto.

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.